

Ако умрѣ жената безъ дѣца половината отъ имуществото ѝ взема мжжътъ, а другата половина—нейнитѣ родители.

Хасковско.—Прикятъ принадлежи само на жената и не може никой другъ да ѝ се мѣси въ нея. Мжжътъ не може да се располага съ прикятъ на жена си, освѣнъ съ нейно съгласие. Ако умрѣ жена съ дѣца, то прикятъ остава на дѣцата, ако ли е безъ дѣца, то принадлежи на нейнитѣ родители, братя и сестри.

Хисаръ-Киселерско.—Отговоръ нѣма.

Въпросъ 35-й. Ставатъ ли често распуцания (разводжания, парясвания) въ селата и кои сж на това причинитѣ? Какъ гледа народътъ на тия распуцания? Прѣдъ кого ставатъ распуцанията? — Какви сж стѣннитѣ отъ распуцанието, т. е. какво става съ прикятъ и съ дѣцата? Кой издържа подиръ това жената?—А случватъ ли се доброволни напуцания, така щото безъ сждъ и владика, мжжътъ да се раздѣли отъ жената.

Отговори :

Ахж-Челебийско.—Парясвания почти никакъ не ставатъ. Каквито утегчителни причини и да има, никой и никоя не прибѣгва до това средство, което считатъ за най-голѣмъ грѣхъ. Въ цѣлата околностъ, отъ 30 години насамъ, само единъ случай за разводъ има, въ село Чокманово, и то пакъ слѣдъ като гръцкый Скеченски митрополитъ (покойний филиппополски Панаретъ) е взелъ 50 тур. лири глоба отъ мжжа. Тозъ разводъ се приказва отъ всички като за най-голѣмо беззаконие въ страната.

Нѣкои мжжѣ ходятъ въ странство по много години и нито писма пишатъ, нито пари провождатъ, но пакъ ги чакатъ. Споредъ старитѣ обичаи жената била длѣжна *деветъ години* да чака забѣгналий си мжжъ и слѣдъ това врѣме ѝ е *просто* да се жени. Долнитѣ пѣсни отъртаватъ тозъ традиционенъ обичай.

„Мари Тудору тѣанка Тудору
Щу везму везешъ и пясня пяешъ
— „Йои пиле пиле, славейче пиле
Какъ да ни пия-везму да веза,
Га сига има деветъ години,